

[Indenrigsministeren.]

dende Bestemmelser, men en Præcisering af de Bestemmelser, som der allerede er Adgang til at sætte i Kraft.

Endelig har de to ærede Partier stillet Ændringsforslagene Nr. 31—33, 37—41 og Nr. 44 om, at Amtsfattiggasserne skal bibeholdes. Det har ikke været mig muligt at forstaa, hvorfor de ærede Partier ønsker dette. Jeg kan ikke tro andet end, at alle Kommunalmedlemmer, eller i hvert Tilfælde de allerfleste — jeg tør ikke tage det ærede Medlem Hr. Pinholt med —, er enige om, at Amtsfattiggasserne er et Rudiment, som man uden Betænkelighed nu kan fjerne. Man kan sige, at det har ikke større Betydning, om Amtsfattiggasserne opretholdes eller ikke, men paa den anden Side er det dog en Opgave for Rigsdagen ved Revision af disse Love at forenkle Lovgivningen, og synderlig Vægt kan jeg heller ikke forstaa, at man fra nogen Side kan lægge paa Opretholdelsen af disse Kasser.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var inde paa Tanken om, at de to Kommunallove, Købstadkommunalloven og Landkommunalloven, burde behandles samtidig med en tredje Lov, nemlig Indlemmelsesloven. Jeg maa bestemt tage Afstand herfra, og jeg vil heller ikke tro, at det ærede Medlem vil fastholde dette; det vilde jo være ensbetydende med, at hans Parti vilde spænde Ben for Købstadkommunalloven og Landkommunalloven. Der findes jo ingen saglig Begrundelse for, at disse tre Lovforslag skulde gennemføres samtidig. Det er et ganske bestemt afgrænset Omraade indenfor Kommunernes Forhold, Indlemmelsesloven angaar, og for øvrigt er det ikke mere end tre Aar siden, det ærede Medlems Parti ændrede denne Lov, formentlig i Overensstemmelse med de Synspunkter, som Partiet har i saa Henseende.

Som samlet Resultat af den hittidige Behandling her i Rigsdagen af Landkommunalloven kan man vel have Lov til at sige, at der dog trods alt ikke har vist sig større Unighed mellem Partierne — og da navnlig naar jeg ser hen til Venstrepartiet i Forhold til de to andre Partier —, end at der forhaabentlig kan være Udsigt til en snarlig Gennemførelse af en ny Landkommunallov.

Edvard Sørensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten saa forfærdelig meget, jeg har Indtrykket af, at Medlemmerne ønsker snart at faa en lille Friaften. Men jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til den

højtærede Indenrigsminister, der i Anledning af Mindretallets Ændringsforslag til § 14 udtalte, at Lovforslagets Bestemmelse kun var en Undtagelsesbestemmelse, der skulde gælde, hvis der kom særlige Forhold i Kommunen — jeg forstod det som Tilflytning og lignende. Jeg vil gerne spørge: Vil efter den foreliggende Affattelse disse særlige Forhold ikke ogsaa kunne være en økonomisk Depressionstid?

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg maa paa det ærede Medlems Spørgsmaal svare, at Paragraffen indeholder jo ganske bestemte Regler for, hvornaar den omhandlede Ændring af Ligningsforholdet kan ske, og jeg gør opmærksom paa, at der baade skal være Ønske om den i den paa-gældende Sognekommune, og at den tillige skal godkendes af Amdsraadet, saa nogen Frygt med Henblik paa det, jeg forstaaer det ærede Medlem tænkte paa, kan jeg ikke se, der er nogen Grund til at nære.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 70 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 71 Stemmer mod 32.

Ændringsforslag Nr. 4 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 5 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslag Nr. 6 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 7 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 2

vedtoges uden Afstemning.